

شهرعییه تی داهـنان و شهرعییه تی هاوـا تیبوون. . نهژاد عزیز سورمـ

ئه گهرچی له سه ره تادا زـرمان خـشویست و بهـخـشه ویستی ئهو و چه ند
سومبولـکی دیکه ی ئه ده بیاتی فهـهستینی گـرانیمان بـچـین ، بهـام
کاتـ ئه ویش نه یوانی له باز نه ی شـخـه نیایه تی ئه زه لیان دهر بازی بـت
و به ههر هـیهـک بوو له تاکه شیعرـکی که بـ (کوردستان) ی نووسیوو
په شیمان بووه وه ، ووبه نده کان زیاتر دامـان و حه قیقه تی چه هره و
سیمایان وهـک زـرجاری دی پتر دهر که وتـ له گهـ ئه وه شدا - مه حموود
دهروـش - ی شاعیری فهـهستینی له و قسه یه یدا که دهـ: دهـ
شهرعییه تی شیعر و داهـنان به گشتی و شهرعییه تی خه بات و
هاووـا تیبوونی سوود به خـش لـه هـهـاوـردـن ، است ده کا. .

له وـیهـدا هـهـهـسته یهـک پـویسته ، تاریکترین شوـن ده که وـته ژـر
وونا هی چرا . . مرـف ئافرـندراوه ، مرـقییه تی خـی ههست پـکا و
په یمان نامه ئه به دییه کانی (خود) له گهـ خـیدا به پیرـزی بـته وه . .
ئه وه ی پـی ده گوترـ دادپهروه ری ، - ئه گهر بوونه وهـر لـه به و
ناوونیشانه هـهـبـ ؛ له هونه ر و ئه ده بیات و ئه و گایانه دایه ووه
و هاوسه نگیدان به ژیان ، که دوور له لهـخـنووسان و بارکه وتوو ییه وه
هـهـده به سترـن. .

به دوای نووردا گهـان کهم نیه . . ده خوازـ شتـک نه که ین هاـمـنیای
خه یاـناسکی و ئاسمان گهـی . به ختوو که دانـک بشـوـنین و شهرعییه تی
باـای پیرـزگری داهـنان به ته وای گـوگا و چه خماخه و ته نینه وه
وـشنای و دـگهرمی و وونـبینی و ههروایه تییه وه ، به
شهرعییه تـک به پـنـر که ته نیا له (ئایه تی) و (ئایه تی) دا گیراوه
و به هـزی لـگـان و کـگهرم کردن و ده مار دهرهـنان و تـکشکاندن
هاوکـشه کانه وه ، له ژگارـکی زیوار زیوار و ماسکداردا سه ری کـل
کرد بـته وه .

لـره یشرا دادخواز ، ئه گهر به لای به ری سیاسه تیشدا بشکـنـته وه ،
مه ترسییهـک پـکنا هـنـ ، ئه وه نده ی خودی - به حساب - داهـنـر و -
هـها - به زانین بـیان نه زانیی ، له زـرخوازی و گومـاییدا لـ
بخا. .

ئه مه له خـیدا چه پـه کوتانه له تیمه ته ییار و ئاماده و پـشته کانی
دـنشینی ، له پـناوی پاکانه ی بهـخـنه وهستان و چاونزیی و به

سەرخ دا زا نه بوون..

دوو شتی لک جیاوازن ، شرعییه تدان به خود ، له یی شرعییه تی هاوو اتیبوون و وه رگرتن یا گگینه وهی کارتی ئینتیمای هه که وتن ، له تون هه مارپ چه کانه وه که نه که جه وه هری یی حیان ت دا وه ، وو که شی په یوه ندیه لاه کییه کانیش له و دا له بن پ بیان که وتوو ، دیاره هونه ر و فەنتازیا و هه رچییه کی پ یانه وه به نده که مانایه کیان نام ن ، خود و ناسکب یی و شایان بوونیش له ئەتم سفیر کی له و چه شنه دا جی باسان نییه .

ئەم دوو شرعییه ته ، دوو شتی لک جیاوازن ، با له یی گاشدا پ که وه بن . . شرعییه تی داه نان ، له به گگترین دره وشانه وه یدا و شرعییه تی هاوو اتیبوون کا ت شرعییه تی داه نانی پ ده سه پ رر . له خه فەترین ساتیدا به ره و کوژانه وه یه و دوو شتی جیاوازن .